

Hizb-ut Tahrir / Tunus'tan, Kurucu Meclis Üyelerine Yönelik Bir Konuşma

“Size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah’a havale ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını çok iyi görendir.” [Mümin 44]

Kuluna kitabı indiren ve onda hiçbir eğrilik göstermeyen Allah’a hamd olsun.

Selat ve selam, sağlam bir kulp ile gönderilen kimsenin üzerine olsun. Zira her kim ona sımsıkı sarılırsa kurtulur, herkim de onu terkerderse kaybedenlerden olur.

*Sayın Kurucu Meclis Başkanı,
Saygıdeğer Temsilciler,
Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuh ;*

Ülkemiz Tunus’un, İslam ile güçlü ve izzetli uzun bir tarihi olmuştur. Zira o, mücahitler fethetmeden önce Bizanslı Rumların egemenliği altında aşağılayıcı bir esir konumunda idi. Ama Tunus fethedilince, bir fırsat yakalamış, yönetim ve bir hayat nizamı olan İslam’ı taşımış, Kuzey Afrika’ya, dahası bundan daha fazlasına liderlik etmiş, Tunus halkı İslamlarıyla izzetli olmuş ve Tunus, geniş İslam ülkesinin izzetli bir parçası haline gelmiştir. Zira Kuzey Afrika’nın Fatihleri, Endülüs ve Sicilya’ya ulaşınca kadar ilerlemişler, üniversitelerinden ilmin ışığı doğmuş ve ilim öğrencilerinin kiblesi olmuştur.

Sonra bunların ardında. üzerlerine yönetim ve sandalyelerinin arzuları galebe çalınca geri kalmışlardır. Zira **Hilafet Devleti’**den bağımsızlaşmışlar, yüzlerini Batı’ya çevirmişler, kendilerini reform ve modernleşme sözleriyle aldatan, onlara aldatıcı sözlerle süslenmiş projeleri süslü gösteren, kendilerine boş vaatlerde bulunan, bunun ardından üzerlerine gerek kendilerini gerekse ülkeyi fesat ve zulüm döngüsünde boğacak şekilde paralar ve krediler yağdıran, sonra ülkenin üzerine çullanıp yağmalayan ve halkını da köleleştiren ve onları zulüm ve zalimlikle çürüten sömürgeci Fransa’nın kolay bir lokması olmuşlardır. Nitekim sömürgeci askerler, aşağıdaki hususları garanti altına alıncaya kadar ülkemizden çıkmamışlardır :

- Ülkenin başındakilerin, kendi fikirlerine aşık ajanları olması ve demokratik kapitalist sistemin egemen olması.
- Ülkenin, diğer İslam ülkelerinden ayrılmayı sürdürmesi. Böylece ülke, üzerine kolayca egemen olunabilecek zayıf bir ülke olarak kalabilsin.
- İslam’ın, gerek yönetimden gerekse insanların işlerini gözetmekten uzaklaşmasını garanti altına almak. Böylece İslam’ın fikirlerine savaş açılsın, Zeytune Üniversitesi kapatılsın ve alimleri de sürgün edilsin.
- Fikirlerde, programlarda, projelerde ve finansta sömürgeciliğe bağlı kalınması.

Nitekim sömürgeci, sömürgeci kafirin hizmetkarı olmaya rıza gösteren ülkenin evlatlarından küçük bir gurubun yardımıyla istediğini elde etmiştir. Dolayısıyla insanları, zulüm, baskı ve cehaletle yönetmişler ve ülke ise krizlere ve sarsıntılara tanık olmuştur. Nitekim bu iki hususu insanlar, Batılı politikacıların laboratuvarlarında yazılan politikalar ile sömürgeci çevrelerden gelen paralar sayesinde Burgiba ve onun ardından gelen Bin Ali’nin iktidarları altında tatmışlardır. Bunun üzerine ülke, toplumu parçalayan ve enerjilerini bitiren türbülansların ve krizlerin girdabına girmiştir. Ayrıca bu zalim politikalar yüzünden, bu rejimlerin ayıplarının ifşa olmasının, fesatları burunların direklerini sızlatmasının, insanların rejimi devirme çağrısında bulunmalarının ve köklü bir değişimin zaruri olduğu üzerinde birleşmelerinin ardından öfkeli ayaklanma durumu patlak vermiştir. Nitekim ayaklanmanın sloganı **“Halk Rejimin Devrilmesini İstiyor”** şeklinde olmuş ve bu kaostan ortasında bazı insanlar, sömürgeci kafirin istediği değişimi gerçekleştirmek için kurucu meclis seçimlerine girmişlerdir. Ancak bu defa kendilerini “ılımlı ve arabulucu” İslamcılar olarak adlandıran bazılarının elleriyle olduğu gibi bunun dışındakiler ise dışarıdan ithal edilen Batılı isimler eliyle olmuştur... Dolayısıyla bu değişim, rejimi, yapısını, Batı velayetini ve fikirlerini koruyan ve sadece yüzleri ve eşkalleri değiştiren bir değişim olmuştur.

Bizler, dün olduğu gibi bugün de tüm bölgenin liderliğini geri almak ve İslam’ın yönetim ve yaşam nizamı olduğu ilk günlerde olduğumuz gibi hidayetin fenerleri olmak için bir fırsat daha yakaladık.

Saygıdeğer Temsilciler:

İnsanlardan sizleri seçenler, gerek kendilerinin temsilcileri gerekse sömürgecilerin ülkeye girmelerinden bu yana düştükleri durumdan çıkaracak köklü bir değişime esas olacak yeni bir sistem koyan vekiller olasınız diye seçmişlerdir. Yine insanlardan sizleri seçenler, İslam'a bağlı kalasınız diye seçmişlerdir. Ancak sizler, hiçbir değişim yapmadığınız gibi gerçekten iğrenç ve çelişkili Batılı aksesuarlardan başka bir şey de değiştirmediniz ve en önemlilerini aşağıda sıraladığımız anayasa taslağı projesini sundunuz:

-Bu ülkede Müslümanların akidesinin bir ağırlığı olmadığı gibi ona itibar da edilmez. Zira İslam, ekonomide, öğretimde, medyada, İçtimâî Nizam'da, ahlakta, hatta ibadetlerde ve her şeyde insanların işlerini gözetmekten ayrılmıştır...

-Kapitalist sistemin Cumhuriyet yüzü ile Burgiba'nın, onun ardında da Bin Ali'nin bizleri yönettiği bir sistem olan demokratik aracı korunmalıdır.

-Ülkenin, diğer İslam ülkelerinden ayrı olması muhafaza edilmelidir. Böl ve yönet politikası gibi.

Bununla birlikte sizlerin, Batı'ya doğru yöneldiğinizi, onun hoşnutluğunu kazanmak için kapılarının eşğinde beklediğinizi, bazılarınızın Batı sertifikalarıyla övünüp durduğunu, anayasa taslağı noktasında sömürgecilerin müdahalede bulunmasına ve onun, doğrudan yada şüpheli Batılı fonlara sahip olan Sivil Toplum Kuruluşları olarak adlandırdığınız bir yolla denetlenmesine karşı şüpheli bir şekilde sessiz kaldığınızı görüp iştirmektediriz. Dolayısıyla insanlara, süper güçlerin sömürgeci bir kolu olan Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı himayesinde tartışılması için taslak projenizi sundunuz. Buda bizleri, savunduğunuz taslak projesini sunma girişiminin ülkeyi kurtarmak için samimi ve dürüst olmadığına, ancak bunun sizin tarafınızdan tek başına verilmiş bir karar olmadığı görüntüsünü ortaya çıkarmaya dönük bir girişim olduğuna, ayrıca bunun insanların katılımı ve onayı ile koyduğunuz bu şeyleri pazarlamanızın ardından insanların kendisine karşı ayaklandığı rejimi onaylamaya dönük şüpheli bir çalışma olduğuna ve insanların hayatlarını ifsat eden ve onları tehlikelere sürükleyen aynı rejimi üretmeye geri döndüğünüze inanmaya sevketmiştir.

Ey Saygıdeğer Üyeler:

Bizler tüm bunları bilmemize rağmen sizler, işlerinize sımsıkı sarıldınız. Yine bizler meclisinizin, bazı şekli hususların dışında daha önceki parlamentolardan farkı olmadığını bilmemize rağmen,

Sizler aynen onlar gibi, fikir ve metotta Batı'ya tabi olmayı ve İslam'ı hayattan uzaklaştırmayı istiyorsunuz. Dolayısıyla sizler bu çabalarınızla ülkeyi, Batı'nın kendisinden ve yöneticisinden hoşnut olmasını bekleyen sömürgeci kafirin elindeki bağımlı ve zayıf rehin bir ülke yapıyorsunuz.

Bizler tüm bunları bilmekle birlikte, aynı şekilde sizlerin Müslümanlar olduğunuzu da bildiğimiz gibi insanın, Rabbine döndüğü, ciddi ve muhlis bir şekilde tefekkür ettiği saatler olduğunun, hata yapabileceğinin, dahası günah işleyebileceğinin, tekrar doğruya geri dönebileceğinin, ümmetinin, ailesinin ve ülkesinin işlerini dünyada ve ahirette düzelterek bir çalışmaya bağlı kalabileceğinin, özellikle bununla ilgili yapılan şeylerin tehlikesini ve saptırıcı bir yola tutunduğunda ümmetine, halkına ve ülkesine ulaşan yıkıcı zararın boyutunu idrak edince ümmetini, halkını ve ülkesini helak edecek her şeyi kaldırıp atabileceğinin, dahası bunlarla savaşabileceğinin de farkındayız. İşte bu bağlamda bizler sizlere, aşağıdaki hususları hatırlatır ve samimi bir kardeş nasihatıyla nasihat ederiz:

-Kapitalist sistem, beşerin koymuş olduğu bir sistem olup ister fikrî ister isterse de siyasî olsun her boyuttaki fesadı ortaya çıkmıştır. Bunun yanı sıra o, bir taraftan Avrupa'daki düşünür ve filozoflar ile din ile ilgili bir sultan indirmedeği şeklinde Allah'a iftira atan Kilise arasındaki orta çözüm sonucunda uzlaşmış bir fikir olduğu gibi diğer taraftan da gerçeğe dayanmayan ve vakiyaya mutabık delil getiremeyen bir fikir olan dini hayatta ayırma fikrine dayalı bir sistemdir.

-Sorunlarına çözümler üreten kapitalist sistemin temel mekanizmasına gelince; o, orta çözüm mekanizması yada sizlerin sımsıkı tutunmuş olduğunuz "uyumluluk" mekanizmasıdır. Dolayısıyla bu mekanizmaya bakan bir kimse, onun insanın sorunlarına dönük gerçek ve sahih çözümler üretmediğini, sadece (azınlıktan oluşan) güçlülerin topluma dayattıkları çözümler ürettiğini ve bunu da medyalarını, nüfuzlarını ve paralarını kullanarak sahih bir çözüm ve tedavi edici bir ilaç şeklinde pazarladıklarını görecektir...

-Hiçbir delili olmayan akidesi ve toplum içerisinde doğal olarak, dahası zorla çatışma çıkaran mekanizması olan bir sistem hakkında ne düşünüyorsunuz Allah aşkına? Ümmetiniz, halkınız ve ülkeniz için razı olduğunuz şey, bu mu yani?!

Bu, teorik fikri boyutta olanı idi. Yönetim boyutuna gelince; gerçekte demokrasiyi, güçlü ve nüfuz sahipleri temsil etmektedirler. Zira sizler, demokrasinin ve köklerinin mızrak ucu Amerika'daki demokraside, büyük şirketlerin siyasi kararlara nasıl tahakküm ettiğini, kongreye veya senatoya veya başkanlığa sadece büyük şirketlerin destek verdiği kişilerin ulaştığını, büyük şirketlerin seçim kampanyalarını finanse ettiklerini, medyada bu kimselerin imajlarını parlattıklarını, bunun ardından politikaların belirlenmesinde ve kendi çıkarlarına hizmet eden kanunların çıkarılmasında onları kullandıklarını ve tüm bunları da sözde özgür ve nezih seçimler adı altında insanların katılımıyla yaptıklarını görmekteyiz. Ancak artık Batılı aydınlar, yarım küsur yüzyıldan beridir demokrasinin kötü bir sistem olduğunu ve onun yönetmeye muktedir olmadığını fark etmişlerdir. Nitekim Batı'nın yaşadığı vakia, hiçbir bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde demokrasinin hayali bir fikir olduğunu kanıtlamaktadır. Aslında yönetimde olanlar, sermaye sahipleri olduğu gibi kanunların belirlenmesine katılanlar halk olmayıp bilakis insanlar için ölçüler koysunlar ve onlar için neyi yapıp yapmayacaklarını belirlesinler diye yasama meselesinde kendilerine yetki verilen birkaç kişiden ibarettir. Dolayısıyla bu, köleliğin bir çeşidi olup Batı, Ortaçağ'daki din adamları ile feodalların köleliğinden modern asırdaki parlamentoların köleliğine geçiş yapmışlardır. Aynı Batı, demokrasinin yönetim için elverişli olmadığına, 50 küsur yıldır Batılı aydınlar ile politikacılar arasında dolaşan yönetmeye muktedir olmayan bir ıstılah haline geldiğine [ungovernability] ve kaygılı aydınların demokrasinin alternatifini araştırır bir hale geldiğine tanık olmuştur.

Ekonomik yöne gelince; kapitalist sistemin başarısız olduğu iki gözü olan herkes için açığa çıkmıştır. Zira kasıp kavuran ekonomik krizler, hala devam etmektedir. Dolayısıyla Batı, bugünün ürünü değildir. Bilakis onun ömrü yaklaşık yüz yıla uzanmakta olup sistemlerinin, para işlerini, insanların ihtiyaçlarını fitratına uygun bir yolla doyuracak şekilde idare etmekten aciz kalmaları nedeniyle ekonomik sorunları belirlemede başarısız olmuşlar, bunun ülkelerin kaynaklarının azlığında gizli olduğuna itibar etmişler, insanın fitratını anlamaktan aciz kalmışlar, insanın temel ihtiyaçları ile lüks ihtiyaçlarının arasını ayırmamışlar, sahip oldukları malın doğasının cahili olmaları nedeniyle mülkiyet özgürlüğünü kontrol edilemez bir hale getirmişler, para ve değerini ifsat eden faizi ekonomik sistemlerinin temeli kılmışlar ve yok edip bitiren ve sorunları daha da ağırlaştıran para sistemine itimat etmişlerdir. Nitekim her defasında onların, felaketlerini iyileştirme girişiminde bulunduklarını ancak sistem alt üst oluncaya kadar yamaların genişleyip parçalandığını görmekteyiz. Ayrıca bizler, kapitalist ülkelerin ideolojileri için bir darbe sayılan kamulaştırma politikasını takip ettiklerini görür hale geldik. Zira kapitalizmin çocuklarından biri olan Roger Terry'in "Ekonomi Çılgınlığı" adlı kitabında söyledikleri şu ifadeler bu kapitalist sistemin fasit olduğuna kanıt olarak yeterlidir: **"Sorun, ekonomik sistemimizin tatbik keyfiyetinde gizli değildir. Bilakis sorun, bizzat ekonomik sistemimizin kendisidir. Dolayısıyla hata, ekonomik sistemimizin temel yapısında olup kısmi çözümler ile sonuçların pansuman edilmesi sorunları giderecek bir çözüm olmayacaktır. Şayet bizler, benzerlerimize ulaşmak istediğimizde, bazı kartları karmamamız ve sorunları kökünden söküp atmamız gerekir. Dolayısıyla bizim üzerimize düşen, temelleri ve hakikatinde olduğu üzere sistemimizin yürüttüğü ve ortaya çıkardığı tüm varsayımları yargılamaktır."**

Dış politikalarına ve halklarla olan ilişkilerine gelince; kapitalizmin akidesinin başarısız olduğu, dahası insanlık için tehlikeli olduğu ortaya çıkmıştır. Zira 60 milyondan fazla insanın öldüğü iki dünya savaşına liderlik etmişlerdir. Çünkü kapitalist akide, ölçü olarak maddi menfaati benimsemekte ve bu menfaatin gerçekleşmesi için de insanlar arasındaki çatışmayı pekiştirmektedir. Ayrıca kapitalist akide, halklarını tek bir bayrak altında birleştirme noktasında sefil bir şekilde başarısız olmuştur. İşte Amerika hala vücudunu kemiren ırkçılık hastalığının acısını çekmektedir. Ayrıca Batı hadaratı, kendisine inancısızın yaşayan kimseleri kendi bünyesinde tutmaya güç yetirememektedir. Çünkü hakikatinde vakıaya bir tepki olan fikirleri, özel bir bakış oluşturmakta olup diğer halkları kazanmak için dünyaya açılmaya muktedir olmadığı gibi fikirleri ve temelleri de özel olarak kalmaya devam etmiştir. Dolayısıyla Batı'nın kendi dışındaki halklar ile yaptığı her şey, silah ve sömürgecilik gücüyle olmakta ve herhangi bir Müslüman halkı da kendi fikirlerine boyun büktürmeye güç yetirememektedir. Bilakis kanlı çatışmaların olduğu yüzyılın ardından Batı şimdi, yenilgi ve hayal kırıklığına uğramış bir şekilde kuyruğunu kıstırarak

Her şeyden önce o, -yani kapitalizm-, Kur'a ve sünnetten istinbat edilmeyen, bilakis bu ikisi ile her gün savaşılan kafir hükümleri ve fikirleri olan bir akidedir.

Saygıdeğer Temsilciler:

Bu özet olarak aktardıklarımızda dikkatlerinizi, dini hayattan ayıran akidenin tehlikesine, faydacı ölçeğinin iğrençliğine ve orta çözüm mekanizmasının başarısızlığına çektiik. Dolayısıyla sizleri, fesadı sizler için açığa çıkmasının ardından hala bizlere kapitalist sistemi onaylamamız için gelmenizden dolayı uyardığımız gibi bu fani dünya hayatını ahiretin ötesine geçiren kapitalist sistemin tehlikesi hususunda da uyardık. Zira Rahman'ın öfkesi ve Cehennem ateşi ne kötü bir durak yeridir:

تَكَادُ تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْفِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكَاذُوبُونَ تَكَادُ تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْفِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكَاذُوبُونَ

Saygıdeğer Temsilciler:

Sizlere, Allah'ın kitabından ve kerim Nebisi'nin sünnetinden alınmış yakını kesin delillerle sabit olan İslam akidesine dayalı (ve insanlardan şunu veya bunu razı etmek için olmayan) bir anayasa projesi sunuyoruz. Nitekim bu akide, insan fıtratına uygun, akla kanaat getiren ve kalbi gerçek bir mutmainlikle dolduran ve doğru kanıtları dillendiren bir akidedir. Yine bu akide, insan gerçeğine karar veren, insanın Allahuteala'nın yarattığı olduğunu, onun öleceğini, dünyada yapmış olduklarından dolayı hesap vermek için Rabbine gönderileceğini, ya cennette sağcılar ehlinde olacağını ya da cehennemde -Allah korusun- solcular ehlinde olacağını beyan eden bir akidedir. Bundan dolayı dünyadaki gerçek mutluluk, Allahuteala'nın rızasına nail olmak için çalışmaktır. Zira yakını kesin deliller Allahu [Subhânehu ve Te'âla]'nın, Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i vahiyle bir hâdi, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdiği gibi onun üzerine içerisinde hayatın tüm alanlarına ilişkin kapsayıcı bir sistem indirdiği bir kitap da gönderdiğini kanıtlamaktadır. Dolayısıyla bu akideye dayalı olarak yönetimi, ekonomiyi, ukubatları, dış siyaseti ve diğerlerini düzenleyen kapsamlı hayat sistemleri ortaya çıkmaktadır. Zira bunların tamamı, insanın yaratıcısı katından gelen bir vahiy olup Allahu [Subhânehu ve Te'âla] ile olan ilişkinin bütün detaylarını da ortaya koymaktadır. Bundan dolayı İslam, bir ideolojidir. Ancak kendi dışındaki ideolojilerden farklıdır. Zira o, insanlara bir rahmet olarak Alîm ve Habîr olan Allah katından vahiyle indirilen tek ideolojidir. Dolayısıyla onun kaynağı insan olmadığı gibi İslam'ın fikirleri ve çözümleri de özel bir vakıya tepki olmamasının yanı sıra bilakis akidesi ve sistemleri, hayatlarını bu esasa göre düzenlesinler diye yaratıcının yarattığına gönderdiği bir cevap ve çözüm niteliğindedir. Buna dayalı olarak İslam felsefesi, (yönetim, ekonomi, içtimâî, öğretim ve dış siyaset gibi) tüm hayat sistemleri için olup maddenin ruh ile mezcedilmesine, yani bağlılık ve uygulama sırasında insanın Rabbi ile olan bağına idrak etmeye dayanmaktadır. Dolayısıyla bu ilk garanti, insanlar nezdinde bir üstünlüğe sahip olan, gönüllü ve hızlı bir şekilde bağlanılan, Allahuteala katından gelen şeri hükümler olmaları itibarıyla benimsenmiş anayasa hükümleri ve kanunlarla mukayyet olunan anayasasının ve aynı şekilde kanunların Müslümanların akidesinden kaynaklanıyor olması olmuştur. Bu yüzden tam bir fikri bağlılık sonucunda kanunlara tam bir bağlılık olacaktır. Yoksa demir yumrukla değil. Bu, akidevî bakış açısı boyutunda olanı idi. Siyasî boyuta gelince; İslam'da yönetim, makamlara ulaşmak için manevra ve aldatmalara değil gözetime dayalıdır. Zira Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], şöyle buyurmaktadır:

...*Hepiniz çobansınız ve hepiniz göttüklerinizden* کَلِّمْ رَاعٍ وَكَلِّمْ مَسْئُولٍ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فالإمام راعٍ وهو مسؤول عن رعيته*...*
mesulsünüz. İmam [Halife], çobandır ve göttüğünden mesuldür.

Allahuteala bu gözetimi, insanların Rablerinin şeriatını tatbik etmesi ve kendilerini onunla gözetmesi için biat ettikleri Halife'nin boynuna yüklemiştir. Dolayısıyla Halife'nin, kendi arzusundan yada bir maslahata tabi olmak için bir emir yayınlama hakkı yoktur. Zira Allahu [Subhânehu ve Te'âla], Müslümanların yöneticilerine şunu emretmiştir:

فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
uyma!" [el-Maide 49]

Dolayısıyla Halife, istediği gibi yada mal ve nüfuz sahiplerinin arzularına göre hükmet gibi mutlak yetki sahibi değildir. Zira o, muhasebe edilecektir. Nitekim Allahu [Subhânehu ve Te'âla], Halife'nin yada herhangi bir devlet yetkilisinin muhasebe edilmesini, Müslümanlara farz kılmıştır. Yoksa Müslümanları, "istedikleri zaman muhasebe edebilirler istedikleri zaman da terkedebilirler" şeklinde muhayyer bırakmamıştır. Ancak Müslümanlar, kendi arzularına veya bireysel yada partisel çıkarlara göre veya Temsilciler Meclisi yoluyla değil İslam'a göre muhasebe etmelidirler. Çünkü muhasebede, konuşma, protesto ve gürültü özgürlüğüne yer yoktur. Bilakis muhasebe için, etkin, belirli ve açık bir keyfiyet belirlenmiştir ki bu da; Mezalim Mahkemesi'dir. Nitekim Allahu [Subhânehu ve Te'âla], şöyle buyurmaktadır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا "Ey iman edenler! Allah'a, resule ve sizden olan ulul-emre itaat ediniz. Eğer herhangi bir hususta çekişirseniz, -Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız- onu Allah'a ve resule götürün. Bu, hem daha hayırlı hem de netice bakımından daha güzeldir." [en-Nisâ 59]

Ekonomik meseleye gelince; İslam, para işlerinin, yani ekonomik siyasetin gözetim keyfiyetini beyan etmiş, toplumdaki hastalık yuvalarına parmak basmış ve bunlara çözümler getirmiştir. Zira Allahu [Subhânehu ve Te'âla], şöyle buyurmaktadır:

“İçinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir güç olmasın diye.” [el-Haşr 7]

Yani paranın toplumdaki küçük bir gurubun elinde yoğunlaşmasını önleyen hükümler koymuş demektir. Zira İslam'ın siyasetten uzaklaştırılmasının ardından para, zenginler arasında dolaşan bir güç olmuştur. Dolayısıyla halkın geneli zar zor hayatta tutunmaya çalışırken milyarlarca sahip olan küçük bir gurup ortaya çıkmıştır. Yine İslam'ın siyasetten uzaklaştırılmasıyla, yeryüzündeki nüfusun %20'si mevcut servetin %80'nine sahip olurlarken %80'ni de geriye kalan %20'si için savaşıyorlardı. Nitekim Allahu [Subhânehu ve Te'âla], şu kavlinde faizi haram kılmıştır:

“Allah alış-verişi helal, ribayı (faizi) haram kılmıştır.” [el-Bakara 275]

Dolayısıyla doğal sermayenin tekerleği döndüğü için devlet içerisinde oluşturulan gerçek para, ekonomik krizlerin oluşmasını önleyecektir. Hatta bazı zamanlarda fakir bile bulunmadığından dolayı vermek için fakir bile araştırılmıştır. Ama İslamımızın siyasetten uzaklaştırılmasının ardından faiz bir alışkanlık haline gelmiş ve toplum ekonomik krizlerle kasıp kavrulmuştur. Hatta Batı bile bizim servetlerimizi çalmanın dışında bu krizleri çözmek için çözümler bulmaktan aciz bir hale gelmiştir. Ayrıca İslam, Resulullah'ın hitabında insanları şu üç şeyde ortak kılmıştır:

الناس شركاء في ثلاث الماء والكأ والنار "İnsanlar şu üç şeyde ortaklardır: Su, mera ve ateş."

Doğalgaz, petrol, fosfat ve benzerleri gibi yeraltı kaynakları ise tüm Müslümanlar için kamu mülkiyeti olup Halife'ye bunlarda tasarruf hakkı verilmemiştir. Nitekim bununla birlikte, herhangi bir varlığın Allah'ın sadece insanlar için belirlediği malları çalmaları da önleneyecektir. Ama İslam'ın siyasetten uzaklaştırılmasıyla, servetlerimiz çalınmış ve sömürgeci yağmacı şirketlere imtiyazlar verilirken halkımız bunlardan mahrum bırakılmıştır.

Halklar arasındaki ilişkiler boyutuna gelince; İslam, tüm halkları kucaklamayı benzersiz bir şekilde başarmıştır. Zira tek bir ümmeti, Acem olanın Arap olana bir üstünlüğünün olmadığı, üstünlüğün ancak takva ile olduğu Allah için kardeşler olarak eritmiş ve gayrimüslimler, İslam'ın gölgesinde buldukları gibi bir adalet asla bulamamışlardır.

Dış siyaset boyutuna gelince; Araplar, zilletin ardından İslam ile izzetli oldukları gibi **İslam Devleti** de Allah'ın Nebisi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in üzerine indirdiği hayrı taşıyan ve kafir ve münafıklarla cihad eden dünyanın süper devleti olmuştur. Dolayısıyla **İslam Devleti**, Müslümanları koruyan bir kalkan olmuştur. Zira Müslümanlar, gezip dolaşmışlar ve kafirler onlara karşı cüretkar olamamışlardır. Ama İslam'ın hayattan ve insanların işlerini gözetmekten uzaklaştırılmasının ardından Müslüman, katledilen, servetleri yağmalanan ve sürgün edilen aşağılık ve zelil birisi olmuştur. Müslümanların yöneticileri ise Allah ve Resulüne düşman olanlara sevgi beslemekteler, dahası terörizmle mücadele olarak adlandırdıkları hatalı ve zalim kampanya altında İslam ve Müslümanlarla savaşan kafirlerle birlikte çalışmaktadırlar.

Ey Temsilciler:

Kapitalist laik rejime sımsıkı sarılmanıza rağmen sizlere, Azîz ve Kerîm olan Rabbimizin şu kavlinden dolayı bizden bir öğüt olarak bu kitabımızı gönderiyoruz:

“ قَالُوا مَغْرَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ” (Öğüt verenler) **Rabbimize mazeret beyan edelim diye bir de sakınırlar ümidiyle** (öğüt veriyoruz)’ **dediler.**” [el-A’râf 164]

Umulur ki sizler de ittika edersiniz de ahireti ve hesap gününü hatırlarsınız. Zira adil hakem, el-Kavî, el-Azîz ve’l Cebbar olacak ve o gün hiçbir kimseye zulmedilmeyecektir. Dolayısıyla ya cennetlik yada cehennemlik olacaktır:

“فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ **Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir.**” [Âli İmran 185]

Umulur ki sizler de ittika edersiniz de nasıl bir ömür yaşadığınızı ve kesinlikle toprağa gireceğinizi idrak edip tahtları, taçları, serveti, zenginliği ve şaşalı bahçeleri terk edersiniz. Yoksa haliniz şöyle olur:

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ، وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ كَذَلِكَ وَأُورَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ “Onlar geride nice şeyler bıraktılar. Ekinler, güzel konaklar ve zevkü sefa sürdükleri nice nimetler! İşte böylece biz de onları başka bir topluma miras bıraktık. Gök ve yer onların ardından ağlamadı; onlara mühlet de verilmedi.” [Duhan 25-29]

Umulur ki sizler de ittika edersiniz de taşıdığınız günahın ağırlığını anlarsınız. Zira kendinize, Allah’ın dışında yasa koyma hakkı verdiniz, Allah’ın kitabını ve Nebisinin sünnetini de terk ettiniz, Allah’ın düşmanlarını dostlar edindiniz ve böylece de güzel bir şey yaptığınızı sandınız.

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ أَفَمَنْ أَهْلُ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ “De ki: Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları haber vereyim mi? (Bunlar;) iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir. İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O’na kavuşmayı inkar eden, bu yüzden amelleri boşa giden kimselerdir ki, biz onlar için kıyamet gününde hiçbir ölçü tutmayacağız.” [Kehf 103-104-105]

Bizler sizleri, işler bakımından ziyana uğrayanlardan olarak görmek istemiyoruz. Umulur ki sizler de Rabbinizden ve yaratıcımızdan ittika edersiniz. Dolayısıyla sizler, Allah’ın kitabında belirlediği iki şey arasındasınız:

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ “Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa binasını yıkılacak bir uçurumun kenarına kurup onunla beraber kendisi de çöküp cehennem ateşine giden kimse mi? Şüphesiz ki Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez..” [et-Tevbe 109]

Hizb-ut Tahrir olarak bizler, sizlere ve imanınıza yardım çağrısında bulunuyoruz:

“اَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ **Allah’tan geri çevrilmesi imkansız bir gün gelmezden önce Rabbimize uyun. Çünkü o gün, hiçbiriniz sığınacak yer bulamazsınız, itiraz da edemezsiniz.**” [Sura 47]

Şayet bu kitabımızın konusuna icabet ederseniz, beşerî hükümler hakkında koyduklarınızdan beri olursunuz. Dolayısıyla bizler de sizlerin önüne, uygulama konumuna getirmek için İslam temeli üzerine tartışınız diye Allah’ı kitabından ve Resulünün sünnetinden alınmış bir anayasa taslağı ile birlikte tüm maddelerinin delilleriyle esbab-ı mucibesinin açıklandığı bir mukaddime koyuyoruz.

Yok eğer icabet etmez iseniz hiçbir şekilde Allah’a zarar veremeyeceğiniz gibi Hilafet’in kurulmasını da engelleyemeyeceksiniz. Zira Subhânehu’nun bir vaadi ve Resulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in bir müjdesi olan Hilafet, Allah’ın izniyle kurulacaktır. Tüm bunların ötesinde sizler, her iki dârdâ da aşağılık ve hüsrân elbisesini giyenlerden olacaksınız. **İşte apaçık hüsrân budur.**” [Hac 11]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Tunus

H. 28 Safer 1434

M. 11 Ocak 2013